

ทำที่ไทยในการจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน

1. คำวินิจฉัยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เป็นหลักประกอบกับกฎหมายเฉพาะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. คำวินิจฉัยพันธกรณีของไทยภายใต้รายการข้อสงวนของ AIA
3. ปรับปรุงรายการข้อสงวนในกิจการเหมืองแร่
โดยผ่อนปรนเงื่อนไขในการถือหุ้นของนักลงทุนอาเซียนในกิจการเหมืองแร่ให้เท่ากับที่ไทยผ่อนปรนให้นักลงทุนออสเตรเลียภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย
ตามข้อบอการประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favoured- Nation Treatment – MFN) ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551
4. สงวนสิทธิในการออกมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่ไม่ใช่การลงทุนโดยตรง (Non-FDI), สิทธิของผู้มีถิ่นพำนักถาวร (PR), และการขยายสิทธิภายใต้ความตกลงให้นักลงทุนต่างชาติที่มีกิจการอยู่ในอาเซียนและต้องการขยายการลงทุนในประเทศอาเซียนอื่น (Foreign-owned ASEAN-based investor)
จนกว่าการดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องจะแล้วเสร็จ ซึ่งเป็นประเด็นที่เพิ่มเติมจาก AIA
5. สงวนสิทธิในการออกมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินและการป้องปรามการเก็งกำไรค่าเงินบาท
6. สงวนสิทธิในการออกมาตรการที่เกี่ยวข้องกับกิจการของรัฐ
รัฐวิสาหกิจและกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับภาครัฐ
7. สงวนสิทธิในการออกมาตรการที่เกี่ยวข้องกับกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)
8. ให้ไทยสามารถสงวนมาตรการในสาขาหรือกิจกรรมที่ยังไม่เคยมีมาตรการกำกับดูแลมาก่อน (Unregulated sectors or activities) ได้ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการกำหนดนโยบายของภาครัฐ
9. กั้นเรื่องการเปิดเสรีภาคบริการทั้งหมดออกจากความตกลง ACIA เพราะควรอยู่ภายใต้ความตกลงด้านการค้าบริการอาเซียน (AFAS)
